

قانون حمایت از کودکان از سوی مجلس نمایندگان بی اعتبار اعلام شد

مجلس نمایندگان، قانون جنجالی حمایت از کودکان را که پیش از این تصویب شده بود، بی اعتبار اعلام کرد. قانون حمایت از کودکان، در هجدهم قوس، با اکثریت آرا از سوی اعضای مجلس نمایندگان تصویب شده بود؛ اما در حال حاضر، از سوی مجلس، بی اعتبار اعلام شده است. امیرخان یار، معاون اول مجلس نمایندگان، دیروز شنبه (۳۰ قوس) در نشست عمومی این مجلس، گفت که رأی گیری قبلی بر سر این قانون، بی اعتبار است و پس از بحث های مجدد، دوباره روی آن، رأی گیری خواهد شد.

این در حالی است که شمار اندکی از اعضای مجلس، پس از تصویب قانون حمایت از کودکان، دست به اعتراض زده و گفتند که سن کودکان در این قانون، بر خلاف قوانین و شریعت اسلامی است. بر اساس قانون حمایت از کودکان که در ۱۶ فصل و ۱۰۸ ماده تدوین شده است، افراد تا هجده سالگی، کودک شمرده می شوند؛ اما نمایندگان معترض، تأکید می کنند، کودک به کسی گفته می شود که سن ۱۸ سال را تکمیل نکرده، مگر این که آثار بلوغ قبل از این سن در وی ظاهر شود و در قانون، آثار بلوغ باید گنجانیده شود، در غیر آن این قانون غیر قابل قبول خواهد بود.

نمایندگان معترض، می گویند که هنگام رأی گیری، نشست را به رسم اعتراض ترک کرده و رئیس مجلس، در نبود نصاب کافی بر سر این قانون رأی گیری کرده است؛ از همین رو، روند رأی گیری باید مورد بررسی قرار بگیرد. نذیر احمد حنفی، رئیس کمیسیون تقنین، پیش از این گفته بود، که یک مورد این قانون، در خصوص تعیین سن طفل خلاف اصول و شریعت اسلامی است. از سویی هم، ناهید فرید، رئیس کمیسیون امور زنان مجلس نمایندگان، گفته بود که در قانون حمایت از حقوق کودکان، بحث های هم چون حق دسترسی طفل به پرورش گاه، مصوویت، مراقبت اجتماعی و جلوگیری از استخدام کودکان در صفوف نیروهای امنیتی مطرح شده و ربطی به مسائل شرعی ندارد.

کانگریس امریکا طرح پرداخت ۱۵ میلیون دالر برای تدارکات گفت و گوهای صلح افغانستان را تصویب کرد

به نقل از اطلاعات روز؛ کانگریس ایالات متحده امریکا طرحی را تصویب کرده است که به پنتاگون اجازه می دهد تا ۱۵ میلیون دالر را برای پشتیبانی تدارکاتی گفت و گوهای صلح با طالبان در افغانستان هزینه کند. براساس این طرح، پنتاگون این مقدار پول را برای تأمین هزینه های گفت و گوهای صلح به شمول امنیت، حمل و نقل، اقامت گاه، غذا، لوازم، ارتباطات و دیگر خدمات در نظر خواهد گرفت.

براساس گزارش رسانه های خارجی، قانون گذاران امریکایی «سخت» تلاش کرده اند تا مطمئن شوند که این مقدار پول به گروه طالبان نفع نمی رساند. اما وزارت دفاع امریکا هنگام درخواست پول در اوایل سال جاری گفته بود که احتمالاً گروه طالبان از این پول به طور غیرمستقیم نفع خواهد برد. پنتاگون افزوده است، که این مقدار پول به طور مستقیم به اعضا و یا «عناصر» وابسته به طالبان پرداخت نمی شود و اجازه ای استفاده ای این گروه از این پول را نمی دهد.

از سویی هم، کانگریس امریکا از پنتاگون خواسته است تا گزارش مفصلی را در مورد چگونگی هزینه کردن این پول تهیه و آنرا به مجلس بفرستد. این در حالی است که مذاکرات میان امریکا و گروه طالبان پس از توقف سه ماهه، در تاریخ شانزدهم قوس از سر گرفته شد. اما این دور مذاکرات در تاریخ ۲۱ قوس، یک روز پس از حمله ای طالبان بر پایگاه نظامی بگرام در پروان دوباره متوقف شد و اکنون مشخص نیست که این مذاکرات چه وقت از سر گرفته خواهد شد.

خشونت های هند؛ چالش جدید دولت نارندرا مودی

به گزارش یورونیوز؛ در پی تشدید درگیری ها میان نیروهای امنیتی هند و معترضان به قانون اعطای شهروندی به مهاجران غیرمسلمان نارندرا مودی، نخست وزیر این کشور در جلسه هیات دولت راه های خروج هند از بحران را بررسی کرد. اعتراضات خشونت بار اخیر یکی از بزرگترین بحران های دولت هند از زمان روی کار آمدن آقای مودی در سال ۲۰۱۴ میلادی به شمار می آید. در این اعتراض ها که از ده روز پیش آغاز شده است دست کم ۱۴ نفر کشته شده اند. برخی منابع خبری از جمله خبرگزاری آسوشیتدپرس این تعداد را تا ۱۷ نفر نیز ذکر کرده اند.

از جمله خشونت بارترین تظاهرات، درگیری های روز شنبه در ایالت اوتار پردیش در شمال هند بود که در جریان آن ۵ نفر از جمله یک کودک ۸ ساله کشته شدند. تنها از روز جمعه تا کنون بیش از ۶۰۰ نفر بازداشت شده اند. این قانون که به تصویب مجلس عوام و سنای هند رسیده است درصدد اعطای شهروندی به اقلیت بودائی، مسیحی، هندو، جینز، پارسی (زرتشتی) و سیک است که قبل از سال ۲۰۱۵ از افغانستان، بنگلادش و پاکستان به هند پناه آورده اند. قانون اعطای شهروندی در روزهای گذشته اعتراضات گسترده ای را در ایالت شرقی آسام موجب شد زیرا معترضان می گویند که این قانون باعث می شود هزاران مهاجر غیرقانونی به ساکنان قانونی هند بدل شوند. از سوی دیگر برخی از مسلمانان نیز به این قانون اعتراض کرده اند زیرا این قانون به پیروان دین اسلام حق شهروندی اعطا نمی کند. اقدامی که از نگاه منتقدان باعث تضعیف قانون اساسی سکولار هند می شود.

پروسه های موازی با هم؛ توافق نامه صلح امضا می شود یا انتخابات ریاست جمهوری به نتیجه می رسد؟

صفحه ۲

گفت و گوهای صلح به کجا رسیده است؟

صفحه ۲

«موثرتیت کمک های مشاوران اتحاد شوروی در قوای مسلح»

صفحه ۲

۲۰۱۹؛

سال پرماجرا برای افغانستان

صفحه ۲

پارلمان اروپا خواستار بررسی ادعای آزار جنسی دانش آموزان در لوگر شد

تحت ریاست یکی از معاونین خویش موظف ساخت تا این قضیه را به گونه ای جدی، عادلانه و مستقلانه بررسی نموده و بر اساس قانون تصمیم اتخاذ نمایند. آقای رسولی گفته است که «نتایج تحقیقات و فیصله ای لوی سارنوالی افغانستان به زودی با مردم افغانستان شریک خواهد شد.»

پس از نشر گزارش ها منبئی بر آزار و اذیت جنسی کودکان دانش آموز در ولایت لوگر، محمد اشرف غنی، رئیس جمهور افغانستان خواهان بررسی این موضوع شد. لوی سارنوالی افغانستان تحقیقات اش را به تاریخ (۱۳ قوس) آغاز کرده و تا اکنون ادامه دارد.

عمدتن متعلق به خانواده های فقیر اند.

لوی سارنوالی کشور اعلام کرده است، که بررسی های هیات حقیقت یاب این اداره در پیوند به ادعاهای آزار جنسی دانش آموزان پسر در لوگر ادامه دارد. جمشید رسولی، سخنگوی این اداره روز جمعه، ۲۰ دسمبر (۲۹ قوس) گفت که هیات حقیقت یاب لوی سارنوالی تا اکنون با افراد اطلاع دهنده، رهبری وزارت معارف، کمیسیون مستقل حقوق بشر و برخی از نهادهای دیگر دیدار داشته و در حال حاضر مصروف بررسی ها در ولایت لوگر است.

آقای رسولی در صفحه ای توئیترش نگاه داشته است: «لوی سارنوالی چند هفته قبل هیاتی را

پارلمان اروپا نسبت به گزارش ها در مورد آزار و اذیت جنسی کودکان در مکاتب ولایت لوگر ابراز نگرانی کرده و از حکومت افغانستان خواسته است که این ادعاها را به گونه ای مستقل بررسی کند. پارلمان اروپا هم چنان از تلاش ها برای بازداشت شماری از مدافعان حقوق بشر در ولایت لوگر ابراز نگرانی کرده است.

به نقل از صدای امریکا، پارلمان اروپا با صدور قطعنامه ای گفته است: «پیام ما مشخص است، بچه بازی و بهره گیری جنسی از پسران توسط مردان در افغانستان باید ریشه کن شود.» بر اساس اطلاعاتی که در این قطعنامه آمده، کودکانی که در افغانستان مورد آزار جنسی قرار می گیرند، ۱۰ تا ۱۸ سال عمر داشته و

سال جاری میلادی که تا پایان آن کم‌تر از ده‌روز زمان باقی مانده، برای افغانستان سال پرماجرا و خونین بوده است. در جریان این سال گفت‌وگوهای صلح به ابتکار امریکا آغاز شد و همگام با آن، انتخابات ریاست‌جمهوری کشور به‌عنوان تنها راه انتقال مسالمت‌آمیز قدرت برگزار گردید. در جریان این سال، دونالد ترامپ، رییس‌جمهور ایالات متحدهی امریکا به‌صورت رسمی گزینه‌ی گفت‌وگوی مستقیم با گروه طالبان را فعال کرد. گفت‌وگوهای صلح میان امریکا و گروه طالبان آغاز شد و نمایندگان دو طرف ۹ بار با همدیگر روی میز مذاکره نشستند. در بُعد داخلی نیز قشر سیاسی و نمایندگان دیگر بخش‌های جامعه، چندین بار به‌صورت مستقیم با نمایندگان گروه طالبان دیدار و گفت‌وگو کردند.

در بُعد امنیتی و ایمنی غیرنظامیان، تا این‌جا کار سال جاری میلادی برای مردم افغانستان یکی از خونین‌ترین سال‌های دو دهه‌ی اخیر بوده است. آمار تلفات افراد ملکی و نظامی در جریان این سال بلند بوده و جنگ بر زندگی مردم این سرزمین تأثیرات منفی بسیاری گذاشته است. هم‌چنان در جریان این سال، تلاش‌های آشتی‌جویانه به کاهش جنگ و خشونت در کشور کمک نکرد و افراد و خانواده‌های زیادی در اثر جنگ در کشور بیجا شدند. بر بنیاد آمار وزارت مهاجرین و عودت‌کنندگان، در جریان ۱۱ ماه اول ۲۰۱۹ میلادی، ۶۰۳ هزار و ۷۱ نفر در سراسر کشور آواره گردیده‌اند. این رقمی از بی‌جاشدگان در کنار آمار بلند تلفات افراد ملکی و نظامی، به‌مفهوم واقعی کلمه نگران‌کننده است. قابل یادآوری است، که از مجموع بیجاشدگان، اکثریت مطلق آنان در اثر ناامنی‌های ناشی از جنگ و فعالیت گروه‌های مخالف مسلح دولت از مناطق اصلی‌شان آواره شده‌اند.

این درحالی است، که در جریان سال‌های گذشته، باوصف آن‌که از گفت‌وگوهای صلح خبری نبود و طرف‌های درگیر جنگ مذاکرات‌شان را آغاز نکرده بودند، شمار بی‌جاشدگان کم‌تر از سال جاری بود. مضاف بر این موارد، فضای سیاسی در آخرین روزهای سال جاری، ملتهب‌تر از سال‌های قبل به‌نظر می‌رسد. سرنوشت انتخابات ریاست‌جمهوری هنوز نامشخص است و احتمال پذیرفته‌نشدن نتیجه‌ی ابتدایی و نهایی انتخابات از سوی جریان‌های انتخاباتی هم‌چنان وجود دارد. بسیاری از دسته‌های انتخاباتی و شورای نامزدان انتخابات ریاست‌جمهوری بارها اعلام کرده‌اند، که بدون تضمین شفافیت و باطل کردن ۳۰۰ هزار رأی جنجالی، نتیجه‌ی انتخابات را نمی‌پذیرند. در ادامه‌ی راه هرگاه گفت‌وگوهای صلح به‌نتیجه‌ی مشخص نرسد و بی‌ثباتی سیاسی اوج گیرد، بدون شک وضعیت امنیتی و سیاسی بدتر از این خواهد شد و کابوس سقوط در کام هرج و مرج، روح و روان مردم این سرزمین را بیشتر از پیش آزار خواهد داد.

رومی‌هم‌رفته می‌توان گفت، که تلاش‌های آشتی‌جویانه‌ی امریکا و دولت افغانستان در جریان سال ۲۰۱۹ میلادی، با وصف شعارها و سروصداهایی که به‌همراه داشت، در کاهش میزان جنگ و خشونت در کشور نقش خاصی نداشت. تجربه‌ی یک‌سال مذاکره با طالبان نشان می‌دهد، که پاسخ جنگ‌جویان این گروه در برابر نرمش دولت افغانستان و حامیان جهانی‌اش، نمایش خون و خشونت بیشتر بوده است. هرچند در آغاز ساکنان این سرزمین، با امیدواری زیاد جریان گفت‌وگوهای صلح را دنبال می‌کردند و انتظار داشتند، که همگام با تلاش‌های آشتی‌جویانه، سطح خشونت‌ها در کشور پایین آید و صلح و آرامش در کشور بازگردد، در ادامه‌ی راه اما مایوس و ناامید شدند و نسبت به وعده‌های طرف‌های درگیر جنگ مبنی بر اعلام آتش‌بس و برقراری صلح در کشور بی‌باور گشتند.

با این اوصاف، در یک نتیجه‌گیری کلی می‌توان گفت، که واپسین روزهای سال ۲۰۱۹ میلادی در حالی سپری می‌شود، که افغانستان در بسیاری از بخش‌ها با مشکل مواجه بوده است. پروسه‌ی صلح که مردم به آن دل بسته بود، در جریان این سال به‌نتیجه نرسید و ثبات سیاسی نیز تحکیم نیافت.

پروسه‌های موازی با هم؛ توافق‌نامه‌ی صلح امضا می‌شود یا انتخابات ریاست‌جمهوری به‌نتیجه می‌رسد؟

اسحق علی احساس

© picture alliance/AA/M. A

پرسش اساسی این است، که سناریوی احتمالی چیست؟ آیا صلح همگام با انتخابات به نتیجه رسانده می‌شود و پس از آن با استفاده از مدل صلح کشورهای دیگر روند ادغام گروه طالبان در بدنه‌ی دولت افغانستان آغاز می‌شود، یا نه مسئله‌ی اصلی صلح است و از انتخابات تنها به‌عنوان پروسه‌ی در مقابل گفت‌وگوهای صلح برای اعمال فشار بر گروه طالبان استفاده می‌شود؟

فشار بیشتر بر طالبان صورت گرفته است، تا این گروه در جریان گفت‌وگوها انعطاف‌پذیری بیشتر داشته باشد و برای آغاز گفت‌وگوهای بین‌الافغانی به آتش‌بس تن دهد.

در این طرف، پروسه‌ی انتخابات که تا یک‌هفته پیش با بحران و بُن‌بست مواجه بود، از این وضعیت عبور کرده و امروز یا در آینده‌ی نزدیک نتیجه‌ی ابتدایی آن اعلام خواهد شد. هرچند نتیجه‌ی نهایی انتخابات و موقف دسته‌های انتخاباتی در پیوند به نتیجه‌ی انتخابات هنوز روشن نیست و احتمال نتیجه‌بخش‌نبودن انتخابات هم‌چنان وجود دارد، اما اعلام‌شدن نتیجه‌ی ابتدایی انتخابات یک‌گام بلند به‌سوی به‌نتیجه‌رسیدن کل پروسه است.

به‌نظر می‌رسد، صلح و انتخابات که تا قبل این در تقابل هم قرار داشت، به پروسه‌های موازی با هم تبدیل شده است. هرگاه به‌دنبال نتیجه‌ی ابتدایی انتخابات، نتیجه‌ی نهایی آن معلوم شود و دسته‌های انتخاباتی به این نتیجه تن بدهند، حکومتی که از مجرای این انتخابات شکل می‌گیرد، از مشروعیت لازم برخوردار خواهد بود و مطابق قانون اساسی و دیگر قوانین نافذه‌ی کشور، تا پنج‌سال آینده تنها اقتدار مشروع در جغرافیای بنام افغانستان همین حکومت منتخب خواهد بود. بنابراین هر توافق‌نامه‌ی که در مورد مسایل افغانستان امضا می‌شود، بدون حضور دولت افغانستان مشروعیت نخواهد داشت. در سوی دیگر هرگاه گفت‌وگوهای صلح آن‌گونه که گفته می‌شود، به‌نتیجه برسد و توافق صلح میان امریکا و گروه طالبان امضا شود، پس از مذاکرات بین‌الافغانی، تشکیل دولت با مشارکت اعضای این گروه و دیگر طرف‌ها یکی از اهداف اصلی و اساسی طالبان است. درست در همین جا است، که پروسه‌های صلح و انتخابات قابل جمع شدن به نظر نمی‌رسد.

پرسش اساسی این است، که سناریوی احتمالی چیست؟ آیا صلح همگام با انتخابات به نتیجه رسانده می‌شود و پس از آن با استفاده از مدل صلح کشورهای دیگر روند ادغام گروه طالبان در بدنه‌ی دولت افغانستان آغاز می‌شود، یا نه مسئله‌ی اصلی صلح است و از انتخابات تنها به‌عنوان پروسه‌ی در مقابل گفت‌وگوهای صلح برای اعمال فشار بر گروه طالبان استفاده می‌شود؟

با این اوصاف، در زمان واحد، دو پروسه‌ی موازی با هم، وارد مرحله‌ی جدیدی شده است؛ هم پروسه‌ی صلح به یک‌مرحله‌ی مهم نزدیک شده و هم نتیجه‌ی انتخابات ریاست‌جمهوری در آستانه‌ی اعلام‌شدن است. در گذشته چنین نبود. نزدیک به سال پیش، پس از آن‌که آقای خلیل‌زاد به‌حیث نماینده‌ی ویژه‌ی وزارت خارجه‌ی امریکا در امور صلح افغانستان انتخابات شد و به‌تعمیب آن مذاکرات مستقیم میان او و هیأت مذاکره‌کننده‌ی طالبان آغاز شد، پروسه‌ی صلح بر پروسه‌ی انتخابات سایه افکنده بود و برداشت کلی از وضعیت این بود، که انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان برگزار نخواهد شد و به‌جای آن مردم افغانستان شاهد امضای موافقت‌نامه‌ی صلح میان امریکا و گروه طالبان و تشکیل حکومت مشارکتی/انتقالی میان قشر سیاسی و اعضای طالبان خواهند بود. توییت ناگهانی و غیرمترقبه‌ی دونالد ترامپ، رییس‌جمهور امریکا مبنی بر تعلیق مذاکرات صلح، مسیر بازی را تغییر داد و به پروسه‌ی انتخابات که تا قبل از آن با کم‌رمتی همراه بود، جان تازه بخشید.

انتخابات ریاست‌جمهوری ششم میزان، درست در شرایطی برگزار شد، که خبری از گفت‌وگوهای رسمی با گروه طالبان نبود. در حقیقت امر توییت آقای ترامپ فضا را به نفع پروسه‌ی انتخابات تغییر داد و سایه افکنده بود، به‌حاشیه برد. پس از گذشت بیش از دو ماه از زمان برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری، در شرایطی که جریان تفتیش، بازشمار و جمع‌بندی نتایج انتخابات به بُن‌بست خورده بود، زلمی خلیل‌زاد در سیزدهم ماه قوس باردیگر به کابل آمد تا در مورد راه‌های از سرگیری مذاکرات صلح میان گروه طالبان و امریکا، با رهبران حکومت وحدت ملی گفت‌وگو کند. این سفر سرآغاز دور جدید تلاش‌های صلح جویانه بود. آقای خلیل‌زاد پس از کابل به قطر رفت و فاز جدید مذاکرات را کلید زد. جریان گفت‌وگوها پس از پنج‌روز، بعد از آن متوقف شد، که طالبان پایگاه نظامی بگرام را با موتر مملو از مواد انفجاری هدف قرار دادند. پس از آن خلیل‌زاد به اسلام‌آباد رفت و با مقام‌های این کشور در مورد صلح افغانستان گفت‌وگو کرد. براساس اطلاعات منابع آگاه از جریان گفت‌وگوهای صلح، سفر اخیر آقای خلیل‌زاد به پاکستان به‌منظور قانع کردن این کشور برای اعمال

گفت‌وگوهای صلح، پس از یک توقف دوونیم‌ماهه، در تاریخ شانزدهم ماه قوس از سر گرفته شد. در جریان دوهفته‌ی اخیر، زلمی خلیل‌زاد، نماینده‌ی ویژه‌ی وزارت خارجه‌ی امریکا در امور صلح افغانستان و اعضای هیأت مذاکره‌کننده‌ی طالبان، به‌صورت جداگانه از آغاز مجدد گفت‌وگوهای صلح سخن گفته و نسبت به آینده‌ی این‌دور از مذاکرات ابراز خوش‌بینی کرده‌اند. آقای خلیل‌زاد در ختم سفر دوروزه‌اش به کابل و دیدار با رهبران حکومت و اعضای قشر سیاسی کشور گفته است، که روند صلح افغانستان به یک‌مرحله‌ی «مهم» نزدیک می‌شود. اعضای دفتر سیاسی طالبان در قطر، نیز تأیید کرده‌اند، که نمایندگان دوطرف به پیش‌رفت‌هایی در گفت‌وگوهای صلح دست یافته‌اند. با کنارهم گذاشتن این دو موضع‌گیری، این نتیجه به‌دست می‌آید، که رسیدن به یک راه‌حل سیاسی برای پایان‌بخشیدن به طولانی‌ترین جنگ تاریخ امریکا و امضای توافق‌نامه‌ی صلح با گروه طالبان، هم‌چنان در دستور کار دولت ایالات متحده قرار دارد.

هم‌زمان با آغاز دور جدید گفت‌وگوهای صلح، نتیجه‌ی انتخابات ریاست‌جمهوری کشور در حال اعلام‌شدن است. براساس صحبت‌های مسوولان کمیسیون مستقل انتخابات، پس از تکمیل شدن روند بازشماری آرا در ۳۴ ولایت، پروسه‌ی درج اوراق نتایج به مرکز معلوماتی این کمیسیون تکمیل شده و نتیجه‌ی انتخابات امروز (یک‌شنبه) و یا طی روزهای آینده اعلام خواهد شد. قبل از این، دسته‌ی انتخاباتی دولت‌ساز به‌رهبری محمدشرف غنی، بارها از کمیسیون مستقل انتخابات خواسته بود، که نتیجه انتخابات را اعلام کند. سرور دانش، معاون دوم این تیم انتخاباتی، دو روز پیش (جمعه، ۲۹ قوس) که در محفل فراغت شماری از دانش‌جویان در کابل صحبت می‌کرد، از کمیسیون مستقل انتخابات خواست، که هرچه زودتر نتیجه‌ی ابتدایی انتخابات ریاست‌جمهوری را اعلام کند. این در حالی است، که دسته‌های انتخاباتی دیگر به‌شمول تیم ثبات و همگرایی در پیوند به اعلام نتیجه‌ی ابتدایی انتخابات نظر متفاوت دارند. این تکت‌ها، موضع‌گیری مشروط دارند و می‌گویند بدون باطل‌شدن ۳۰۰ هزار رأی جنجالی، نتیجه‌ی ابتدایی انتخابات برای آنان قابل قبول نخواهد بود.

«موثريت كمك‌های مشاوران اتحاد شوروی در قوای مسلح»

«ارائه‌ی مشوره و کمک‌نمودن مشاوران شوروی برای منسوبان قوای مسلح، مخصوص بعد از شش جدی ۱۳۵۸ بسیار با اهمیت و قابل توجه بود. این مشوره‌ها و کمک‌ها از نظر مسکلی در اجرای وظایف و عملیات نظامی منسوبان قوای مسلح نقش مهم ایفا می‌نمود. تعداد مجموعی آن‌ها در قوای مسلح، به بیشتر از دوهزار تن می‌رسید. مشاوران اتحاد شوروی در وزارت‌های دفاع، داخله و وزارت امنیت دولتی در دو بخش همکاری می‌نمودند. یکی در بخش سیاسی قوای مسلح و دیگری در بخش امور نظامی. آن‌ها در قرارگاه‌های وزارت‌ها و دیگر جزوتام و قطعات عمدی مرکز و ولایات کشور موجود بودند. در هر یک از وزارت‌خانه‌ها، یک سرمشاور امور نظامی و یک سرمشاور امور سیاسی موجود بود.»

سرمشاور امور نظامی و امور سیاسی قوای مسلح عملن در تماس نزدیک با وزرای مربوطه و روسای سیاسی قوای مسلح افغانستان قرار داشتند و آن‌ها را در امور دفاعی، پلان‌گذاری‌های عملیاتی و امنیتی و فعالیت‌های حزبی در داخل قوای مسلح مشوره می‌دادند و کمک می‌نمودند.

ریاست‌های امور سیاسی، ساختارهای حزبی را در قوای مسلح ایجاد نموده بودند. چنان‌چه بیشتر از شصت فیصد مجموع اعضای ح.د.خ.ا در قوای مسلح مشغول اجرای وظایف وطن‌پرستانه بودند. سرمشاور و تیم مشاوران نظامی، در این وزارت‌خانه‌ها، نیازمندی‌های قطعات و جزوتام‌های قوای مسلح را در مشوره با وزارت‌های مربوطه، مورد ارزیابی قرار می‌دادند و برای رفع آن‌ها اقدام و کمک‌های لازم را از وزارت‌های دفاع، داخله و ریاست ک.گ.ب اتحاد شوروی مطالبه می‌نمودند.

یک مطلب را نباید فراموش کرد، که دولت اتحاد شوروی، از ابتدا؛ یعنی از سال ۱۹۵۵ تا اخیر سال ۱۹۹۱، به دو شکل تجهیزات و سلاح‌های مختلف‌النوع را به اردوی افغانستان تهیه می‌نمود. یک قسمت این سلاح‌ها و تجهیزات را به شکل کمک‌های بلاعوض و قسمت عمده و اساسی آن‌را در بدل عقد قراردادهای دولتی، که بین دولت افغانستان و اتحاد شوروی به امضاء می‌رسیدند، در اختیار افغانستان قرار می‌دادند. این قرضه‌ها و کرایت‌های طویل‌مدت را با شرایط بسیار مساعد به دسترس دولت افغانستان قرار می‌داد.

در اخیر سال ۱۹۹۱، مجموع خریداری‌ها و قرضه‌های اعطاشده به افغانستان بالغ به ۱۱ میلیارد دالر می‌گردید. وظایف و مسوولیت‌های مشاوران قوای مسلح بی‌نهایت بفرنج و با اهمیت بود. آن‌ها در ترتیب و تنظیم پلان‌های عملیاتی، دفاعی، اوپراتیفی و کشفی، نظامیان و افسران قوای مسلح ج.د.ا را یاری می‌رساندند. مشاوران اتحاد شوروی در قوای مسلح مخصوص در وزارت دفاع بنابر ناگزیری‌های مشخص، از جمله نقش جناح خلق در قطعات و جزوتام‌های اردو، دچار صف‌بندی‌های گروهی میان طرف‌داران دو جناح حزبی شده بودند. عده‌ای از آن‌ها در حمایت اعضای جناح خلق قرار گرفتند، که این امر باعث بعضن کشیدگی و ناراحتی میان آن‌ها و رهبری حزبی و دولتی می‌گردید. از جمله مارشال سک洛夫 که مسوولیت نظارت کامل قوای شوروی در افغانستان را به‌عهده داشت، سرسخت در دفاع از جناح خلقی‌ها قرار داشت. موصوف نه براساس ملحوظات شخصی؛ بلکه به‌خاطر حفظ و تقویت روحیه و مورال اردو، چنین موضع‌گیری را داشت. وی فکر می‌کرد، که در صورت عدم اعتماد و یا راندن جناح خلق از اردو، قوای مسلح با مشکلات مواجه می‌شود و در آن صورت بار این مشکلات را باید نظامیان اتحاد شوروی به‌عهده گیرند. چنان‌چه پس از چندی محمد رفیع، وزیر دفاع در اثر پافشاری مارشال سک洛夫، غرض تحصیل به‌اکادمی نظامی اتحاد شوروی فرستاده شد و عوض‌اش نخست جنرال عبدالقادر که روابط خیلی صمیمانه با مارشال سک洛夫 و اخرا می‌داشت، تعیین شد و بعدن زمین را برای انجنیر نظرمحمد از جناح خلق مساعد ساخت، که به‌حیث وزیر دفاع تعیین گردد. سرانجام در زمان زمام‌داری نجیب‌الله، شه‌نواز تنی وزیر دفاع گردید.»

منبع: از پادشاهی مطلقه‌الی سقوط جمهوری دموکراتیک افغانستان، عبدالوکیل، جلد اول، انتشارات عازم، چاپ دوم، صص ۴۸۰-۴۸۱

گفت‌وگوهای صلح به کجا رسیده است؟

احمدظاهر قادری

در حالی که گفت‌وگوهای صلح میان امریکا و گروه طالبان در قطر جریان دارد، سهیل شاهین، سخنگوی دفتر طالبان در قطر گفته است: «زمانی گفت‌وگوهای صلح بین‌الافغانی آغاز می‌شود، که توافق‌نامه‌ی خروج نیروهای خارجی از افغانستان با امریکا امضا شود.»

سهیل شاهین، سخنگوی دفتر سیاسی طالبان در قطر ناوقت روز جمعه، (۲۹ قوس) در صفحه‌ی تویترش نوشته است: «در مذاکرات بین‌الافغانی تمامی جهت‌های افغانی شامل خواهند بود.» آقای شاهین هم‌چنان گفته است: «مذاکرات بین‌الافغانی در صورتی آغاز می‌شود، که

مذاکرات صلح امریکا با طالبان پس از سه ماه متوقف، میان زلمی خلیل‌زاد و نمایندگان طالبان در دفتر سیاسی این گروه در قطر از سر گرفته شد. اما این دور مذاکرات در تاریخ ۲۱ قوس، یک روز پس از حمله‌ی طالبان بر پایگاه نظامی بگرام در پروان دوباره متوقف شد و اکنون مشخص نیست، که این مذاکرات چه وقت از سر گرفته خواهد شد.

توافق‌نامه‌ی خروج تمام عساکر خارجی با امریکا امضا شود. در مذاکرات بین‌الافغانی تمام جهت‌های افغانی شامل می‌باشند.» سخنگوی دفتر سیاسی طالبان افزوده است؛ این موقف گروه طالبان است، که همواره با مطبوعات آن را شریک کرده‌اند.

مذاکرات صلح امریکا با طالبان پس از سه ماه متوقف، میان زلمی خلیل‌زاد و نمایندگان طالبان در دفتر سیاسی این گروه در قطر از سر گرفته شد. اما این دور مذاکرات در تاریخ ۲۱ قوس، یک روز پس از حمله‌ی طالبان بر پایگاه نظامی بگرام در پروان دوباره متوقف شد و اکنون مشخص نیست، که این مذاکرات چه وقت از سر گرفته خواهد شد.

توافق‌نامه‌ی خروج تمام عساکر خارجی با امریکا امضا شود. در مذاکرات بین‌الافغانی تمام جهت‌های افغانی شامل می‌باشند.» سخنگوی دفتر سیاسی طالبان افزوده است؛ این موقف گروه طالبان است، که همواره با مطبوعات آن را شریک کرده‌اند.

سهیل شاهین، سخنگوی دفتر سیاسی طالبان در قطر ناوقت روز جمعه، (۲۹ قوس) در صفحه‌ی تویترش نوشته است: «در مذاکرات بین‌الافغانی تمامی جهت‌های افغانی شامل خواهند بود.» آقای شاهین هم‌چنان گفته است: «مذاکرات بین‌الافغانی در صورتی آغاز می‌شود، که

مذاکرات صلح امریکا با طالبان پس از سه ماه متوقف، میان زلمی خلیل‌زاد و نمایندگان طالبان در دفتر سیاسی این گروه در قطر از سر گرفته شد. اما این دور مذاکرات در تاریخ ۲۱ قوس، یک روز پس از حمله‌ی طالبان بر پایگاه نظامی بگرام در پروان دوباره متوقف شد و اکنون مشخص نیست، که این مذاکرات چه وقت از سر گرفته خواهد شد.

توافق‌نامه‌ی خروج تمام عساکر خارجی با امریکا امضا شود. در مذاکرات بین‌الافغانی تمام جهت‌های افغانی شامل می‌باشند.» سخنگوی دفتر سیاسی طالبان افزوده است؛ این موقف گروه طالبان است، که همواره با مطبوعات آن را شریک کرده‌اند.

پیش از این مقام‌های امریکایی گفته بودند؛ محور این مذاکرات کاهش خشونت‌ها در افغانستان است، که با مذاکرات بین‌الافغانی و آتش‌بس دنبال خواهد شد. این در حالی است، که دو روز پیش (جمعه، ۲۹ قوس) سرور دانش، معاون دوم ریاست‌جمهوری گفت که باید گفت‌وگوهای صلح در محوریت دولت افغانستان آغاز شود و هم‌زمان آتش‌بس میان دو طرف صورت گیرد. آقای دانش هم‌چنان گفت، که طالبان در یک سال گذشته نشان داده‌اند که اراده‌ی واقعی برای تامین صلح در افغانستان ندارند.

گفته‌های آقای شاهین با واکنش‌های نیز روبه‌رو شده است. مارک اسپر، وزیر دفاع امریکا اعلام کرده است؛ تا وقتی که این اطمینان حاصل شود، که افغانستان بار دیگر به لانه‌ی امن تروریستان مبدل نمی‌شود، نظامیان امریکا در این کشور حضور خواهند داشت.

قابل یاد آوری است، که کانگرس امریکا از تصویب بودجه‌ی ۱۵ میلیاردی برای حمایت از گفت‌وگوهای صلح افغانستان خبر داده است. براساس گزارش رسانه‌های خارجی، قانون‌گذاران امریکایی «سخت» تلاش کرده‌اند تا مطمئن شوند که این مقدار پول به گروه طالبان نفع نمی‌رساند.

پس از توقف دوباره‌ی گفت‌وگوهای صلح در قطر، زلمی خلیل‌زاد به کابل آمد تا درباره نتیجه این گفت‌وگوها با مقام‌های دولت افغانستان صحبت کند. خلیل‌زاد پس از دیدار با سران حکومت وحدت ملی در توییتی نوشت که «ما به یک مرحله‌ی مهم در روند صلح افغانستان نزدیک می‌شویم. مشورت‌های دو روزه را در کابل انجام دادم. سفر مثمر بود.»

هم‌چنان رسانه‌ها به نقل اعضای پیشین گروه طالبان گزارش داده‌اند، که به احتمال زیاد آتش‌بس ۱۰ روزه میان طرف‌های درگیر در افغانستان اعلام خواهد شد. سید اکبر آغا، عضو پیشین گروه طالبان در گفت‌وگو با رسانه‌ها گفته است که «امریکا و طالبان به امضای توافق‌نامه‌ی صلح نزدیک شده‌اند.» او بیان داشته که رهبری گروه طالبان برای برقراری آتش‌بس عمومی دهروزه به درخواست امریکا و حکومت افغانستان میان‌شان رایزنی کرده‌اند و احتمال می‌رود که آتش‌بس دهروزه عمومی در هفته‌ی جاری اعلام شود ولی تا هنوز نهایی نشده است.

قابل یادآوری است، که دور جدید گفت‌وگوهای صلح میان زلمی خلیل‌زاد و هیأت مذاکره‌کننده‌ی طالبان در حالی آغاز شده است، که سرنوشت انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان هنوز نامشخص است و به‌دلیل صف‌بندی‌های انتخاباتی و پراکندگی سیاسی در پیوند به پروسه‌ی صلح اجماع داخلی وجود ندارد.

اقدامات موثر در امر جلوگیری از جرایم...

- ۱- قائمی، دکترعلی، آسیب‌ها و عوارض اجتماعی، انتشارات امیری، خیابان مجاهدین اسلام
- ۲- جعفر، سلاخی، مبانی جرم‌شناسی، تهران، میزان ۱۳۹۸
- ۳- محزون، پوهنیا ریحی، کریم‌نولوژی، کابل، ۱۳۹۳
- ۴- دکتر محمود رجیبی‌پور، مبانی پیش‌گیری اجتماعی رشد مدار از بزهداری اطفال و نوجوانان، تهران، میزان ۱۳۹۱
- ۵- حیدری، محمدرضا، وقایع و جلوگیری از جرایم، قوماندانی تحصیلات عالی رهبری پولیس، کابل، سال ۱۳۹۵

- ۱- اطفال تا حد ممکن در خانواده‌های سالم تربیت و بزرگ شوند. از خانواده‌ها به‌خصوص از پدران و مادرانی که از سلامت روانی برخوردار نیستند و همیشه در قسمت پرورش فرزندان‌شان کوتاهی می‌کنند، تقاضا گردد، که اطفال‌شان در مهد کودک و یا جاهای مناسب دیگر تربیه و بزرگ شوند.
- ۲- فرزندان (پسر و دختر) در محیط اجتماع سالم، محیط مکتب خوب، دانشگاه و محیط کاری مناسب تربیت و بزرگ شوند.
- ۳- تمامی افراد از محیط‌های ناسالم و آلوده به فساد دور نگهداشته شوند.
- ۴- توجه جدی به تعلیم و تربیت اطفال، نوجوانان، جوانان و حتا بزرگسالان اعم از خانم‌ها و آقایان صورت گیرد.
- ۵- افراد بی‌سواد با سواد گردند، زیرا افراد باسواد کم‌تر به اعمال جرمی روی می‌آورند.
- ۶- نوجوانان و جوانان از تمامی قوانین نافذه‌ی کشور آگاه ساخته شوند و از آن پیروی و اطاعت کنند. افرادی که از قانون آگاه و باخبر باشند برای جامعه مفید واقع می‌شوند.
- ۷- باید با پولیس همکاری بود و از احتمال وقوع هر نوع عمل ناشایست به پولیس خبر داد.
- منابع و مأخذ:

پوهیالی محمدرضا حیدری

اقدامات موثر در امر جلوگیری از جرایم برای نوجوانان و جوانان

مقدمه
 در چندین مقالات و کتاب های که در رابطه به جرم و پیش گیری از جرم نوشته شده، هرکدام شان به انواع جرایم، علل و عوامل جرایم و مقصر دانستن افراد و حکومت در امر پیش گیری از این عمل خلاف قانون پرداخته؛ متأسفانه هیچ کدام اش به طور مشخص در باره ی شیوه ها و راهکارهای پیش گیری از جرم بحث نکرده است. طوری که همه می دانیم در هر جامعه، جرم و مجرمین زیادی وجود داشته و هیچ جامعه ای مبرا از این دو عنصر نمی باشد. به نظر بعضی از دانشمندان انسان موجودی است، که فطرتن ظالم خلق شده و به انجام عمل های جرمی تمایل دارند و در بسا موارد از خوردن حق دیگران و روا داشتن انواع ظلم بر یک دیگر لذت می برند.

برخی دانشمندان دیگر باور دارند، که انسان به مرور زمان نظر به تأثیرات عوامل بیرونی به انجام عمل های جرمی روی می آورد، که این عوامل به نوعی به محیط زندگی افراد مرتبط است. فقر اقتصادی، تعلیم و تربیت، محیط خانواده، دوستان و یا همکاران افراد باعث می شوند، که فرد کم به انجام عمل های خلاف قانون و مقررات روی آورده و در آینده به یک مجرم خطرناک تبدیل شود. چنین رفتارهایی، هزینه های سنگین بر دوش خانواده، جامعه و محیط که فرد در آن زندگی می کند، خواهد گذاشت.

با استفاده از جمله ی معروف (سزاربکاریا) دانشمند جرم شناسی، که در رابطه به پیش گیری از جرم گفته: «وقایه از جرم بهتر است، از مجادله با آن». در مقاله حاضر روی اقدامات و شیوه های جلوگیری و کاهش جرایم که اساسی ترین مرحله است، بحث کرده و راهکارهای مفید و موثر را برای وقایه از چنین عمل کردهای تبهکارانه پیشکش کرده ام، تا خانواده های محترم با استفاده از خواندن این مقاله در آینده های نزدیک بتوانند فرزندان شان را به خوب ترین روش تربیت کرده و با آنان را از محیط زندگی ناسالم، از داد و ستد با دوستان و افرادی که کارهای جرمی انجام می دهند، باز دارند و بتوانند با استفاده از روش های درست از فرزندان ش مواظبت کرده و آن ها را به عنوان شخصیت های موثر و با افتخار به جامعه و کشور تقدیم کنند.

کلید واژه: وقایه یا جلوگیری، جرم، اقدامات موثر. مفهوم جرم: جرم پدیده ی اجتماعی است، که با خلقت بشر، تحت عناوین متفاوت از قبیل (سریچی، سرکشی، رفتار ناشایسته و ناپسند) آغاز گردیده است. از جرم، دانشمندان تعاریف گوناگون ارائه داشته اند، که از نظر هرکدام شان به طور خلاصه تعریف می کنیم.

از نظر حقوق دانان: هر فعل یا ترک فعل را که نظم، صلح و آرامش اجتماع را مختل سازد و قانون نیز برای آن مجازات تعیین کرده باشد، جرم است. پیروان مکتب عدالت مطلق، هر عمل را که برخلاف اخلاق و عدالت باشد جرم نامیده اند. در فقره ۱ ماده ۲۷ قانون اساسی نیز آمده است، که هیچ عمل جرم شمرده نمی شود، مگر به موجب قانون که قبل از ارتکاب آن نافذ گردیده باشد. تعریف جرم در قوانین جزای کشورهای که اصل قانونی بودن جرم و مجازات را به منظور حفظ آزادی فردی پذیرفته اند متفاوت است.

در جمهوری اسلامی ایران «هر فعل یا ترک فعل که در قانون برای آن مجازات تعیین شده باشد، جرم محسوب می شود». در سویس کسی را نمی توان مجازات کرد، مگر این که عملی را که مطابق قانون برای آن مجازات تعیین شده، مرتکب شود. در مجموعه قوانین جزایی فرانسه، تعریف از جرم به عمل نایمه، فقط به ذکر نوع جرایم با توجه به مجازات آن ها اکتفا شده است. جرمی که مجازات آن تأدیبی باشد جنبه و جرمی که جزای آن جنایی باشد، جنایت است.

در قوانین اکثر کشورهای سوسیالیستی جرم تعریف نشده و اطلاق حالت خطرناک به افراد به معنی وسیع پذیرفته شده است. تفسیر جرم و حیطه اطلاق حالت خطرناک بسیار وسیع و حدود اصل قانونی بودن مجازات برای حفظ آزادی فردی مشخص نیست.

در قوانین کشورهای اسلامی، جرم عبارت از اجرای یک عمل است، که شریعت اسلامی یا قانون جزا آن را منع نموده و یا امتناع از عملی است که شریعت اسلامی یا قانون جزا به اجرای آن حکم نموده باشد و در مقابل آن جزا تعیین نموده باشد. یا به عبارت دیگر جرم عبارت است از اجرای یک عمل یا امتناع از اجرای یک عمل که بر خلاف شریعت اسلامی و قانون جزا باشد.

از نظر جامعه شناسان: این دانشمندان معتقدند، که جرم یک پدیده ی دایمی اجتماعی است، در هر زمان و مکان اتفاق می افتد، بعضی از جرایم با تحولات اجتماعی تغییر نمی یابد و نزد وجدان قاطبه مردم زشت و ناپسند بوده، احساسات اجتماعی را متأثر می سازد، مجرم در انتظار عمومی خوار و پست می باشد. دورکیم، جامعه شناس فرانسوی می نویسد:

عرضه بداریم.
 الف - خانواده: برای این که انحراف پدید نیاید و یا کم تر پدید آید، ضروری است در زمینه ی خانواده توجه شده و اقدامات زیر در نظر گرفته شود.
 ۱- خانواده از اهمیت و قداستی برخوردار گردد.
 ۲- امنیت خانواده از هر حیث تضمین گردد.
 ۳- ناپسامانی ها، اختلافات و بگومگوها از خانواده رخت بر بندد.
 ۴- والدین به ویژه مادران خود امر سرپرستی و تربیت کودک را عهده دار شود.
 ۵- حمایت کودکان بیش از پیش مورد توجه باشد.
 ۶- تشکیل خانواده مورد تشویق قرار گیرد.
 ۷- حمایت معنوی و اخلاقی آن مورد توجه باشد.
 ۸- مادران بیشتر مورد حمایت قرار گیرند.
 ۹- عوامل تزلزل خانواده از جامعه ریشه کن شود.
 ۱۰- والدین تشویق شوند، ساعات بیشتری در خانواده بمانند و اوقات بیشتری را برای سازندگی فرزندان اختصاص دهند.
 ۱۱- خانواده، مرکز آموزش، کارورزی در زمینه ی روابط، معاشرت و کیفیت حیات باشد.
 ب - در اجتماع و مردم: در این زمینه نیز اقدامات ذیل صورت گیرد:
 ۱- توصیه به حق، هم به صبر و مقاومت در برابر امور و ناروایی ها.
 ۲- تلاش به پاک داشتن محیط از آلودگی ها از طریق نظارت اجتماعی.
 ۳- کنترل عوامل مزاحم و ایجاد مانع در سر راه رشد مفاسد و آلودگی ها.
 ۴- کنترل مراکز و اماکن فساد در جامعه و طرد رزایل اخلاقی.
 ۵- پرکردن اوقات فراغت به نحوی مفید و سازنده با برنامه ریزی تفریحی و اجتماعی برای جلوگیری از جرایم.
 ۶- طرد تفرقه، جدایی و مبارزه با عوامل پدید آورنده ی آن.
 ۷- اصلاح محلات ناسالم و ویران کردن اماکن خلوت و انزواها و زاغه ها.
 ج- در جنبه ی مدرسه و تربیت: مدرسه خانه دوم کودک است. در این رابطه نیز اقدامات زیر صورت گیرد:
 ۱- محتوای تربیت سرشار از جوانب و مسایل اخلاقی و انسانی باشد.
 ۲- روش تربیت به ویژه در جنبه ی سازندگی و بازسازی مبتنی بر ضوابط اندیشیده باشد.
 ۳- معلمان از شرایط مناسب و ارزنده ی بهره گیرند و

صلاحیت شان احراز گردند.
 ۴- به احیای فطرت و تربیت وجدان توجهی بیشتری مبذول گردد.
 ۵- مدرسه فرد را برای عضویت مفید و موثر در جامعه آماده سازد و نسلی سالم بپروراند.
 ۶- پرورش اخلاقی در سر لوحه همه اقدامات تربیتی باشد.
 ۷- بالاخره مدرسه کانونی برای اصلاح و هدایت باشد و افراد را به گونه ای بپروراند که مورد تأیید مکتب حاکم و مورد قبول جامعه باشد.
 د- در روابط و محیط: در جنبه ی روابط اصل اخوت، تعاون، مشورت و همکاری گسترش یابد.
 ۱- نوع دوستی و انس تبلیغ شود.
 ۲- خصیصه ی تجاوز و تعدی محو گردد.
 ۳- رعایت ظرفیت عقلی و روانی در برخوردها مورد نظر باشد.
 ۴- سبقت جویی از بین رود و رقابت مثبت پدید آید.
 ۵- نوعی رفتار توأم با صفا و عاطفه ترویج گردد.
 اما در محیط: ضروری است که اقدامات ذیل صورت بگیرد.
 ۱- از آلودگی ها دور و فاصله داشته، امکانات لازم برای زندگی سالم فراهم باشد.
 ۲- از عوامل بدآموزی دور باشد، محیط فعال و پر تنوع باشند.
 ۳- فاصله ی طبقاتی به حداقل کاهش یابد، خلاهای موجود در اجتماع به نحوی پر شود.
 ۴- از اشاعه ی امور ناپسند و توسعه ی اسمی آن هم جلوگیری به عمل آید و کسی آن را دامن نزند و افشا نکند.
 ۵- محیط های ناسالم اصلاح شود و الگوهای فاسد جامعه طرد و نفی گردد.
 بالاخره این مسئله مورد نظر باشد، که محیط اجتماعی در دامن زدن به انحراف نقش فوق العاده دارد و افرادی چون لاکاسانی محیط اجتماعی را غذایی روح می داند. «هر جامعه شایسته گنهکارانی است که خود پرورش می دهد.» (لاکاسانی)
 در امر پیش گیری از انحراف تنها مسئله ی سازندگی جامعه مطرح نیست، بلکه پاسداری از آن هم باید مطرح و مورد نظر باشد. اگر سازندگی را بدون پاسداری در نظر بگیریم نوع صرف سرمایه و کار کم دوام است. باید کوشش و تلاش صورت گیرد تا از دست آوردها پاسداری به عمل آید و نیازی به کار و تلاش مجدد نباشد.
 (ادامه در صفحه ۳)

جرم پدیده ی طبیعی اجتماعی است و از نظام فرهنگ و تمدن هر اجتماع و نظام آن باقی است. جرم نیز دارای خصوصیت دایمی خواهد بود و هر عملی که وجدان عمومی را جریحه دار کند، جرم محسوب می شود. عده ای نیز معتقدند، که جرم یک پدیده ی ثابت و دایمی نیست، بلکه یک پدیده ی خاص در اجتماع در حال تحول است. از نظر جرم شناسان: جرم شناسان، ناسازگاری افراد را در اجتماع عمل ضد اجتماعی خوانده و جرم تلقی می کنند. به نظر برخی تعدی و تجاوز به شرایط زندگی، عمل ضد اجتماعی است. در جرم شناسی نه تنها فعل یا ترک فعل را که در قانون برای آن مجازات پیش بینی شده جرم می نامند، بلکه هر عملی را که مضر به وضع اجتماع باشد و اعمالی را که در قوانین جزایی مجازات پیش بینی نشده است نیز مورد بررسی و تحقیق قرار می دهند.
 گارلو فارلو، جرم شناس ایتالوی جرایم را به دو نوع گفته است:
 ۱- جرایم طبیعی: جرایمی که احساسات اولیه ی بشر، یعنی رحم و شفقت، حیثیت و شرافت را در هر گروه اجتماعی جریحه دار می سازد، احساسات مذکور همیشه در نهاد بشر وجود دارد و تغییر ناپذیر است و از قدیم الایام ملاک تشخیص خوب و بد بوده است.
 ۲- جرایم قرار دادی: جرایمی که قانون آن را منع قرار داده و به احساسات تحول پذیر و تکامل یافته لطمه می زند و مجازات و واکنش اجتماعی جرم است. قاضی در انجام وظایف خود نه تنها به مجازات مندرج در قانون متکی باشد، بلکه خطری که از جانب مجرم متوجه جامعه باشد، هم در نظر گرفته شود. زیرا قانون گذار نمی تواند انواع مختلف حالات خطرناک را قبلن پیش بینی نموده و مجازات آن را تعیین کند، پس باید اصل قانونی بودن جرایم و مجازات لغو شود.
 بصورت کل به عقیده ی جرم شناسان، هر فعلی که برای اکثریت افراد جامعه خطرناک باشد جرم نامیده می شود. اقدامات لازم در پیش گیری از جرم در اقداماتی که تحت عنوان وقایه در جامعه صورت می گیرد، باید به موارد و جوانبی توجه گردد، که مهم ترین آنها قرار ذیل اند:
 ۱- در جنبه ی اجتماع: در این زمینه از مسایل بسیار باید بحث کرد، که هریک به نحوی در وقایه از پیدایش انحراف موثر است و برای بیان همه جانبه ی آن ناگزیریم اصول و ضوابطی را که برای داشتن یک جامعه سالم مطرح است،